

Foto: pixabay

CO NÁM PŘINESL KORONAVIRUS...

Máme za sebou takovou divnou dobu. Někdo říká, že byla těžká, ale spíš by se hodil přívlastek „jiná“. V této jinodivné době jsme najednou byli odkázáni sami na sebe, okolnosti nás donutily si denní rytmus uspořádat jinak. Kdo chtěl, zahálel, kdo chtěl, na sobě pracoval...

V rámci distanční výuky jsme rozvíjeli čtenářskou gramotnost našich žáků, jejich tvůrčí dovednosti, kreativitu, svobodné myšlení, zkrátka vše, co je náplní jedné z částí MAP. V jednom z minulých UZ byly uveřejněny básničky na téma roušky, tentokrát bychom se rádi zastavili u našich osmáků. Zadávat úkoly bylo těžké, řídili jsme se heslem „hlavně se z toho nezbláznit.“ Psali jsme si navzájem dopisy, předávali jsme si recepty, hodnotili jsme filmy.

Právě dopisy nás spojily, byly plné milých, vřelých slov, občas se objevil i stesk a smutek, některé možná byly krátké, snad i stručné, ale v jednom si byly neuvěřitelně podobné. Jeden myslel na druhého, i když jsme v tuto dobu možná byli sami, nikdo nebyl opuštěný.

Jsem na všechny své trosečníky a robinsony z 8.C pyšná, proto jsem se rozhodla, že vydáme vzpomínkovou knihu Dopisy z koronaviru, aby se navždy zachovala vzpomínka na zvláštní rok 2020. Jeden z nejkrásnějších dopisů ke mně doputoval od trosečníka z Benic...

■ Jitka Rothová,
vedoucí pracovní skupiny
pro čtenářskou gramotnost

ŽIVOT A ZVLÁŠTNÍ PODIVNÁ DOBRODRUŽSTVÍ ROBINSONŮ ZE ZŠ BRŘI JANDUSŮ V PODIVNÉ DOBĚ

DOBŘÝ DEN,

hlásí se trosečník Viky z ostrova Benice. Každý den se snažím vyhledat loď, která by mě dovezla na pevninu... Ale není to tak jednoduché, jak se zdá. Musím plnit lehké a někdy i složité úkoly, díky nimž se můžu opět dostat na pevninu. Tady na ostrově Benice máme touto dobou krásné počasí a hned se tu úkoly plní snadněji, než když je škaredě. Pravidelně chodím můj celý ostrov kontrolovat, zda je všechno v pořádku, a občas mi tu ptáci hodí i noviny, díky kterým jsem v obraze, co se kde děje... Jsou tu i dny, kdy zahlédneme loď, která k nám pomalu připlouvá, ale hned vzápětí se otočí a naše šance vrátit se na pevninu je zase nulová. Taky tu máme výborné jídlo, můj další spolu-trosečník umí skvěle vařit, ale záleží na tom, co náš velký trosečník uloví z moře. Taky tu mám malého trosečníka, který se mnou objevuje tajemné části ostrova. Když zrovna nemám co na práci, tak tu pořádám malý koncert s pomocí klavíru, který ke mně připlul na Vánoce. Spolu s malým trosečníkem každý den vyvenčíme naše tři malé králíčky. Myslím si, že už se brzy dostaneme z ostrova, protože kolem našeho ostrova tu jezdí čím dál víc lodí, a i když si nás ještě nevšimli, tak si jistě brzy všimnou a zachrání nás z ostrova. A jak se daří u vás na ostrově?

■ Trosečník Viki